

rezni s ezekkel a bírói határozatokkal fogjuk ártatlanságunkat bebizonyítani.

A vádtanács holnap dönt ebben az ügyben és akkor eldől, hogy szabadonbocsátják-e a letartóztatott embereket.

Egy szegedi csődkérés kulisszatitkai.

(Saját tudósítónktól.) A Szegedi Gazdasági- és Iparbank ellen, Schweiger Sándor pékmes- ter, ügyvédje Szivessy Lehel dr. utján csődkér- vényt nyújtott be a szegedi törvényszék csőd- bíróságához. Schweigernek ugyanis 33.000 ko- rona betétje volt elhelyezve a banknál, pénzt azonban nem sikerült megkapnia. Pollner Ká- mán dr. királyi törvényszéki bíró a csődkér- vény alapján mára tűzte ki a csődügy tárgya- lását.

A mai tárgyaláson aztán érdekes fordulatot vetett az ügy. Bartha Dezső dr. a Gazdasági- és Iparbank ügyésze, Szivessy Lehel dr. előterjesz- tésére a csődkérést, elutasítani kérte azzal az indoklással, hogy Schweiger követelése *nél- küli az alaki és tartalmi valódiságot*. Erre a meglepő kijelentésre Schweiger azután fel- mutatatta betétkönyvét, amelyben tényleg 33.000 korona betétösszeg van feltüntetve. Bartha dr. ennek dacára is *fentartotta előbbi kijelentését* és mivel csődöt csakis teljesen kifogástalan és beigazolt követelés alapján lehet elrendelni, a bíróság *függőben hagyta a csődkérvény elin- tését*, mindaddig, amíg a követelés teljes jo- gossága igazolva nem lesz.

Bartha ügyész azon kijelentése, hogy a beté- könyv *nélküli* úgy a tartalmi, mint alaki valódiságot, azt jelenti, hogy *a betétkönyv ha- mis*. A jogi tendenciája azonban egész más, mint amit a szavak feltűntetnek. Schweiger Sándor, akit megkérdeztünk, így nyilatkozott ez ügyben:

— Bartha dr. a bank ügyésze, a mai csődtár- gyaláson nem ismerte el követelésem valódi- ságát, hanem azt mondta, hogy a betétköny- vem hamis. Mikor pedig felmutattam a köny- vet, *meg se nézte*, hanem egyszerűen kijelen- tette, hogy a könyv mindenben *nélküli* a vá- lódiság tartalmát. Kérdésemre azt a felvilá- gosítást adta, hogy az aláírások, a tételek, maga a könyv is, minden hamis. Erre ügyvé- dem kijelentette, hogy akkor majd más köny- vek követeléseit alapján fogja a csődöt kérni. Bartha erre hirtelen azt mondta: *minden könyv hamis*. Ezután a tárgyalás felfüggesz- tését kértük.

Bartha Dezső dr. így nyilatkozott:

— Kérem én egy egyszerű perrendszerű fo- gáshoz folyamodtam. Abszolút nem volt szán- dékom az, hogy akár Schweiger könyvét, akár másét hamisnak nyilvánítsam. Itt csak arról van szó, hogy a polgári perrendtartás szerint, csak akkor lehet a csődöt elrendelni, ha a kö- vetelés kifogástalan és beigazolt. Természetes tehát, hogy én kifogásoltam a követelést, mert a banknak fontos érdeke, hogy minden per- rendszerű eszközzel megakadályozza a csődni- tás elrendelését. Most tehát kénytelen lesz Schweiger polgári per utján beigazolni köve- telésének jogosultságát, ami sokáig elhúzódik, azután akkor lehet szó a csődniytásról. Egye- bekben a bank mindenkivel *igyekszik békés megoldásra jutni*, Schweiger azonban *azonnal- ra követeli a pénzt vissza*. A Greshamnak, csak egyszerű folyószámla követelése volt, *mégis elismertem és békésen megegyeztünk, de erőszakkal nem lehet megrémíteni bennünket* és ekkora összeget, máról-holnapra nem fizet- hefünk ki.

Szivessy Lehel dr. ügyvéd volt szíves még erre az ügyre vonatkozólag a következőket el- mondani:

— A mai csődniytási tárgyaláson Bartha dr. avval állt elő, hogy a követelés nem valódi, vagyis hogy a könyv nem valódi, hanem ha- mis. Továbbá még azzal is érvelt, hogy a csődkérésre nincs szükség és nem is jogos, mert a bank még nem szüntette be fizetéseit. Ezzel szemben én hivatkoztam arra, hogy több rendbeli váltókereseteket adtak be a bank ellen,

ami azt bizonyítja, hogy a bank igen is meg- szüntette fizetéseit. Arra vonatkozólag, hogy a könyv nem valódi, a tárgyalás felfüggesz- tését kértem és ez alatt bemutattam, hogy a könyvön *cégjegyzői és az arra hivatott többi tényezők* aláírásai olvashatók. Bartha ennek dacára megtagadta a könyv valódiságának el- ismerését.

Minthogy ennek a célja az, *hogy a csődni- tás elhalasztását mesterségesen huzzza*, mivel a csődtárgyaláson tanuk vallomásával való bi- zonyításra nincs hely, kérvényt nyújtottam be és kértem a bíróságot, hogy átiratilag keresse meg a bank igazgatóságát, hogy vajon a könyvekből mennyiben állapítható meg Schweiger követelése. Erre az igazgatóság vá- laszolni fog és így önként megdől a sok huza- vona.

Az a kérdés merülhet még itt föl, hogyha a könyv tényleg hamis, hát ki hamisította? *Schweiger nem*. A bank igazgatósága jól tudja, hogy Schweiger a pénzt tényleg be- fizette. Tehát ha a könyv hamis, mint azt a bank ügyésze állítja, akkor csak is a bankban hamisították.

Ahogy az ellenzéki honatyák mentik a hazát.

— Képviselők az utcán. —

(Saját tudósítónktól.) Az ellenzéki képvise- lők ma is az Országház-kávéházban gyüle- keztek s féltizenkettőkor onnan vonultak a parlament elé *Justh Gyula és Károlyi Mi- hály* gróf vezetésével.

A parlament körül a rendes katonai kor- don fogadta őket s *Köpf* rendőrfőfelügyelő a csapat elé állt:

— Parancsom van, — jelentette ki — hogy ne ereszszem be azokat az urakat, akiket a Házból kirekesztettek.

— Nem ismerem el törvényesnek ezt a rendelkezést — mondotta *Justh Gyula*. — Mi jogainkat akarjuk gyakorolni s ebben tör- vénytelenül karhatalommal megakadályoz- nak. Tiltakozom az erőszak ellen s törvényes úton keresek megtorlást azokkal szemben is, akik a rendeletet kiadták s azokkal szemben is, akik végrehajtották.

Most *Károlyi Mihály* gróf lépett elő.

— Reám is vonatkozik ez a parancs? — kérdezte a rendőrfelügyelőtől.

— Méltóságos uram, bemehet — volt a vá- lasz.

— Akár bemehetek, akár nem, — mondta *Károlyi* — azonosítom magamat társaimmal. Addig nem megyek be, míg *Justh Gyulát* be nem engedik. Konstatálom, hogy jogomat és kötelességemet akarom gyakorolni s ebben megakadályoznak.

Több képviselő szitkozódott.

— Az urak visszaélnék a jogukkal — je- gyezte meg ekkor *Köpf* rendőrfelügyelő.

— Mi a jogunkkal akarunk élni s nem visszaélni — mondta *Weszprémy István*.

— Ha ilyen hangot használnak az urak, ez visszaélés!

— Eljen *Justh*! Eljen *Károlyi*! — hangzott elszórtan a csoportból s a képviselők ezután megindultak a néppárt körhelyiségébe.

A csoportból kivált *Rákosi Viktor* s meg- kérdezte a rendőrfelügyelőtől, bemehet-e?

— A képviselő-ur kizáratása lejárt, méltóz- tassék.

Rákosi Viktor át is lépett a kordonon, pár percig elbeszélgetett az újságírókkal, de aztán visszafordult és ő is eltávozott.

A képviselők csoportja rövidesen eloszlott a különböző utcákon. *Justh Gyula Beck Lajos* társaságában a Nádor-utca felé indult, ahol csakhamar a sarkába verődött több száz főnyi tömeg. Ezekhez csatlakoztak az utcai munká- sok is, akik éppen déli pihenőjüket tartották.

A tüntető tömeget *Nagy Károly* rendőrka- pitány nyomon követte egy szakasz gyalogos rendőrrel s mivel a forgalmasabb helyeken a közlekedés is megakadt, *többször oszításra*

szólította fel *Justh* kíséretét s csak magát a pártvezért engedte előre.

Justh a Dorottya-utcából a Fürdő-utcaába ment s onnan megint a Dorottya-utcaába fordult vissza. Innen a Glizella-téren, a Kris- tóf-téren s a Koronaherceg-utcán keresztül a Kossuth Lajos-utcaig jutott. Ezt a csavargót utvonulat azért választotta, mert amikor lát- ta, hogy a rendőri kordonon át csak neki en- gednek utat, kijelentette, hogy nem kíván több jogot, mint az utca közönsége s utóbb ő maga is a viasszaszorított tömeggel tartott.

A Semmelweis-utca és a Kossuth Lajos- utca sarkán már esendőrok állták útját a jó- részt utcai suhancokból összeverődött tünte- tőknek s egy-kettőre szétszórta őket. *Justh* erre a Róser-féle bazár átjáróházán keresztül, ahová alig kísérté tiz-tizenöt ember, a Károly- körutra ment ki, hol rövidesen újra körülvet- ték az éljenző járókelők. *Justh* megköszönve az ovációt, a Rákóczi-ut felé fordult s a Pannóniába tért ebédelni.

Az ellenzékkel a mai napon más neveze- tesség nem történt.

NAPI HIREK

Amig az öt krajcár a földre ér.

(Saját tudósítónktól.) Délelőtt tíz óra. A hatalmas bérpalotában nagy a mozgolódás, a sürgés-forgás, a lármá. Megérkezett a ház- szenzációja: a szemetes és fölényes tyránus- ként rázza mélyszavú, hívogató csengőjét. Lent az udvar mélyén a lányok abbahagyják a pokróceporolást és vihogva tódulnak ki a kapu alá. Az egyik nagyon jókedvű és a kloppolóval hátbavágja a segédszemetest. Az öreget nem meri bántani, mert az komoly, nagyot káromkodó, de a fiatalnak még nincs tekintélye, azzal el lehet cicaálni a lépesóház- ban. Meg is indul a fogócska és az első eme- leti közben a szemetes combon ragadja a lányt, aki éktelen sivitásba tör ki. Erre már a házmeister mély basszusa is beledörög a tréfába és elnémitja a lármázókat.

A harmadik emeleten a mérnökne épen fé- sülködik, amikor meghallja a szemetes csön- getését.

— Julesa, maga süket, nem hallja, hogy itt van a szemetes, — szól ki rikácsoló hangon a cselédjének.

Julesa gyorsan félredobja a reggeli ujsá- got, amelyet klapp ő olvas ki legelőször az egész házban és sietve megy be a szobába.

— Kérlek macesága öt krajcárt a szemetes- nek.

Az asszony odaadja az öt krajcárt Julesá- nak, aki gyorsan felkapja a szemetesládát, bevágja a konyha ajtót és rohan ki a folyo- sóra. Azután odaugrik a rácsához és néz le az udvarra, hogy ott van-e még a szemetes. El közben azonban egy kis baj történik. A mér- nökkéssel szemben lakó nagykereskedőnek a szakácsnéja szatyorral kezében ép most in- dul a piacra. A szakácsnének *megint* új cipője van és ez Julesát szörnyen bántja. Annyira elbáméskodik a szép, barna félcipőn, hogy leejtí az udvarra az öt krajcárt. Egy pilla- natra meghökken, aztán mereven néz le a pénz után, de nem bírja sehol se fölfedezni. Hirtelen gondol egyet és leköp a pénz után, hogy majd így tájékozódhassék odalent, hogy hová eshetett.

A második emeleten ekkor megnyílik a patikusék ajtaja és kibújt rajta Mari, a konyhatündér. Julesa lusta leszaladni a pénzért, mert hátha nem leli meg és akkor újból három emeletet kell neki megmászni, hát inkább praktikusán akarja megoldani a kérdést.

Leszól a második emeletre: — Te Marcsa! Leejtettem ép most az ud- varra *öt krajcárt*, vagy nem is tudom, lehet, hogy hatosos volt, a macesága adta a szeme- tesre. Ha möglátod lent a házmeisterné, szílj neki, hogy keresse mög. Én bemögyök mási- kat kérni.